

Publicerad 2013-05-04 23:05 av Ingela Svenson

Utan hundar, ingenting

omnia

allt vänder sig mot slutet

dit ögonen riktas

inte jag, omnia

utan hundar är vi ingenting

som det alltid varit nu och i evighet

i dubbelhet värker tomhet

människans vän saknas henne då

hundarna flytt till säkrare jordar

utan hundar

är vi bara kylan

som vi lever i

inget är hem

hemma är inget

omnia

skyndar mot en "

tänkt nollpunkt

där hjärnspöken hugger tag

letar efter referenspunkter

men finner inget att hålla fast vid

inte längre hundarna

ingen talar längre till oss

är jag utan mina följeslagare

tar tankespöken kommandot

utan hundar, ingenting

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingela Svenson med Poeter.se id #29619 innehar upphovsrätten